

пред очите ти се появява една твърде чудесна картина. На която страна и да погледнеш, то окото ти има на що да погледа и на що да се порадва. Хубава е нашата земя! Аз обичах да седя на това място и да оплаквам като Еремия своето опоробено отечество.“

Днес от същото място виждаме обновената родина, прорязана от възжени линии, от язовири и напоителни канали. И неволно възкликваш: „Хвала вам народни верни синове, които много години предпочетохте да живеете в лишение в стария блакн-закрилник, да умирайте в сражения или на бесилото, но да не превивате гръб!“